

nagyon gyakoriak a valószínűleg helyi stílus sajátosságokat képviselő peremszéli különböző mintájú bekarcolások.

Egyéb leletek közül említést érdemel két kettős csonka kúp alakú orsógomb, melyek a késő avar kor temetőinek, telepeinek jellemző leletei. Az egyetlen sárgás orsókorongnak, a csonteszközöknek, fenőköveknek, egy agyagnehezék töredéknek, malom- és őrlőköveknek, egy vaslemezcsekének nincs pontos datáló értéke. Két gödörben egy-egy szilikátos salakdarab és egy vasolvadék volt, néhány gödörben nagyméretű tapasztásokat is találtunk.

A leletanyag a szentendrei Ferenczy Múzeum gyűjteményébe került.

Munkatárs: Sáfár Pál rajzoló, Sima Gábor technikus.

REPISZKY TAMÁS

53. Budapest, I. Bécsi kapu előtere

Kk, Tö, Kú

2004. augusztus 6-án megroggyant az úttest a Bécsi kaputól É-ra, attól 5 m-re. A veszély-elhárítási munkák során ráastak a horpadásra, aminek során lehetőség nyílt a terület régészeti megfigyelésére. Az úttest egy igen nagyméretű téglából épített, enyhe ívelésű hevederív részleges beomlása miatt süllyedt meg. A boltozat É felől a sziklára, D felől egy 1 m széles és 1,5 m magas vegyes falazatra támaszkodott. A falat a téglabélyegek alapján („CI”) a 18. század közepére lehet datálni. Valószínűleg összefüggésben van az újkori kapuszerkezettel. Az ív alatt, a 1,5×2 méteresre bővített szondaárokban egy egységes betöltésű (laza, barna, köves, törmelékes, szemetes réteg) objektumot találtunk, földjéből 16. század közepi (főként magyar, néhány török) kerámia került elő. A vastag réteg alatt egy vékonyabb (szürkésbarna, homokos, iszapos) réteg feküdt, amely közvetlenül a D felé lépcsősen mélyülő altalajt borította. A szondaárok K-i felén egy késő középkori, kavicsos mészhabarccsal szilárdított törtköves, rakott fal húzódtott. Feltételezhető, hogy mind a fal, mind a rétegek a késő középkori kapuszerkezet részei voltak.

BENDA JUDIT

54. Budapest, I. Bérc utca 4/a, 4/b, 8.

B, LT, Tö

2004. március 21. és április 23. között próbaásatást végeztem a Gellérthegy É-i oldalán az 5319/3, 5332, 5333 helyrajzi számú telkek területén. A próbaásatással érintett terület a kelta sánctól É-ra, tehát a sánc külső oldalán helyezkedik el. Célja a gellérthegyi késő bronzkori és La Tène-kori település kiterjedésének, É-i határának a megállapítása volt, és telkenként kb. 150 m² terület feltárására irányult.

Bérc u. 8.: A sánctól legtávolabb eső telken az eredeti sziklafelszín bolygatatlan volt, és felette 35–48 cm vastag humuszréteg feküdt. A telek É-i felén lévő kuta-

tóárkokban kevés újkori (török?) kerámiaanyag került elő a humuszrétegben, régészeti objektumot nem találtunk, csak egy ismeretlen korú temető É-D-i tájolású sírgödreinek a sziklába vájt maradványait (semmilyen lelet nem volt bennük). A telek magasabban fekvő, déli harmadában a sziklafelszín feletti rétegben kevés késő bronzkori, La Tène-kori és újkori (török?) kerámiaanyag került elő, valamint egy késő bronzkori és egy La Tène-kori gödör kevés kerámiával. Ez a telekrész fekvését tekintve a citadella körüli platóhoz kapcsolható, és az őskori település szélét világosan jelzi. A feltárt terület nagysága: összesen 185 m².

Bérc u. 4/b: A sánc külső oldalán, attól kb. 35–40 m távolságra lévő telken a telek K-i sávját kivéve, az eredeti sziklafelszín is bolygatott volt, nemcsak a felette lévő humuszréteg. A kutatóárkokban a köves altalajon legújabb kori mázas edénytöredékek és építési törmelék feküdt, a fölötte lévő 178–245 cm vastag humuszrétegben pedig legújabb kori edénytöredékek társaságában késő bronzkori, La Tène-kori és újkori (török?) kerámiaanyag, töredékes kelta vaskések kerültek elő. A kutatóárkokkal feltárt terület nagysága összesen 114,5 m². Az előzetes geológiai fúrások eredményével ellentétben itt a sziklás altalaj nem 50–60 cm, hanem 178–210 cm mélységben volt. A telken talált leletanyag, annak stratigráfiai helyzete és feltételezett eredete alapján ítélve a telek a gellérthegyi késő bronzkori és kelta magaslati telep része volt.

Bérc u. 4/a: A telek a sánc külső oldalán, a sánc lábától mindössze 25–30 m távolságra van. Déli felén a bolygatatlan sziklafelszín borító humuszrétegben kevés késő bronzkori, kelta és újkori (török?) kerámiaanyag volt, É-i felén viszont kerámiaanyaggal jól datálható kelta gödrök kerültek elő, valamint É-D-i tájolású, sziklába mélyedő sírgödrök. Ezek egyikében emberi combcsont töredéke, valamint vas koporsókapocs és török(?) rézcsat volt. A kutatóárkokkal feltárt terület összesen 165,5 m². A telek területe része volt a kelta oppidumnak.

MARÁZ BORBÁLA

55. Budapest, I. Budavári palota déli rondella

Tö

A BTM Középkori osztálya 2004. november 3–16. között megelőző feltárást végzett a régészetileg védett ún. Nagyrondella területén.

A feltárási terület középső, az út kanyarulata által körülölelt részén lehámoztuk a 30–50 cm vastag termőtalajréteget. Alatta a területészaki részében előbukkant az a török kori, nagyköves útmaradvány, melyet már a Gerevich-féle ásások során észleltek. (Sajnos ennek részletes dokumentálása a BTM Adattárban nem lelhető fel.) Közvetlen közelében, kissé délebbre a felület igen erősen bolygatott volt. Kissé nyugatabbra feltártuk a rondellát megelőző déli védmű egyik falát. Ennek az 1,4–1,5 m vastag, jó megtartású